

L'efecte bumerang

«Ja tornen a agitar-se els carrers amb el clam de ?llibertat presos polítics? per defensar, una vegada més, els drets civils i polítics més bàsics»

El país va quedar novament en estat de xoc aquest divendres. Tot va tornar a accelerar-se per l'embat del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena (<https://www.naciodigital.cat/noticia/151177/cronica/empresonament/anunciat/indignacio/llagrimes/al/suprem>). Un jutge que va tergiversar els fets per justificar una decisió injustificable. Que va tornar a empresonar per rebel·lió a Turull, Rull, Romeva, Forcadell i Bassa. Que va processar també a Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Joaquim Fort, Clara Ponsatí, Toni Comín i Marta Rovira. Un jutge que va imputar delictes de malversació de diners públics i desobediència a Carles Mundó, Meritxell Borràs, Lluís Puig, Santi Vila i Meritxell Serret. I per desobediència als exmembres de la mesa del Parlament, Lluís María Corominas, Lluís Guinó, Anna Simó, Ramona Barrufet i Joan Josep Nuet, a més de Mireia Boya i Anna Gabriel de la CUP.

Cal citar tots els noms, un per un, per adonar-se de la desproporció d'aquesta macrocausa que va començar fa mig any i que no sembla que tingui fi. Avui són nou els líders polítics privats de llibertat i set a l'exili. Un jutge que compara la massiva concentració del 20 de setembre amb ?una presa d'ostatges amb trets a l'aire? i assegura que només hi havia dos Mossos d'Esquadra, quan les fotografies del dia, captades pels fotoperiodistes de **NacióDigital**, mostren desenes de membres de la policia catalana custodiant el lloc (<https://www.naciodigital.cat/noticia/151145>). Un jutge que fa el ridícul més absolut quan decideix enviar una ordre de detenció internacional a Finlàndia per capturar Carles Puigdemont només en castellà. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/151217/finlandia/torna/euroordre/contra/puigdemont/ser/nom/castella?rlc=a1>)

Ja tornen a agitar-se els carrers amb els clams de ?llibertat presos polítics? per defensar, una vegada més, els drets civils i polítics més bàsics. Divendres a la nit es podia respirar la mateixa ràbia i impotència manifestada mesos enrere. Aquella que emana del més profund, la que provoca que sense planejar-lo, tothom faci via cap al punt on la força comuna brolla. Aquella que protesta pels polítics empresonats i pels que s'han vist obligats a marxar a l'exili. Es va veure el 3 d'octubre però també el 2 de novembre, quan la jutge Carmen Lamela de l'Audiència Nacional va ordenar presó sense fiança a mig Govern per suposats delictes de sedició, rebel·lió i malversació. En aquell moment van ser 10 els representants privats de llibertat, comptant els "Jordis". Aleshores el sobiranisme va proclamar amb contundència el mateix clam que s'ha sentit aquest dissabte en l' emotiu acte posterior al ple del Parlament: (<https://www.naciodigital.cat/noticia/151215/torrent/crida/front/comu/defensa/democracia/drets/fonamentals>) ?No descansarem fins a recuperar la llibertat?. Un missatge dirigit als familiars dels empresonats i exiliats presents, però també a tothom que sent que el govern espanyol s'ha carregat la democràcia.

La vicepresidenta del govern espanyol Soraya Sáenz de Santamaria es vanta en compareixences públiques d'haver ?escapçat l'independentisme? i fa acudits (amb molt poca gràcia, per cert) d'aquest nivell: ?Sabeu com es diu ara el Diplocat? Es diu Diplocat en liquidació?. En les darreres hores, s'han llegit altres ofenses a Twitter com la del líder de Ciutadans Albert Rivera. ?L'últim colpista que apagui el llum?, escrivia. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/151129/albert/rivera/ultimo/golpista/apague/luz>) Classe política de molt baix nivell. I silencis, novament de la Unió Europea ignorant els fets. No han pronunciat ni una declaració oficial, ni una piulada. Fins a quan?

Divendres el digital gallec, Sermos Galiza, titulava l'editorial: 'Suicidi', (<http://www.sermosgaliza.gal/opinion/xose-mexuto/suicidio/20180323220031067297.html>) i recollia la manca de diàleg de Rajoy, la desmesura del 155, els processaments injustos i la retallada de llibertats civils dels darrers mesos. 'Cec i borratxo, l'Estat dinamita tots els ponts i apareix com un Leviatan, furiós i profundament hostil. Perdrà la seva legitimitat. Es col·locarà en una posició de no retorn?', deia el seu director Xosé Mexuto. Cal pensar doncs, més que mai, en la possibilitat d'un efecte bumerang: rescatar un bri d'optimisme, creure que la defensa dels drets - sempre per la via pacífica- juntament amb la intel·ligència col·lectiva seran la solució per revertir el moment actual i recuperar les institucions.